

Det framgår av denne artikkelen at den ovenfor nevnte for-
bundspresidenten fikk av kongressens leder og ikke anfang
mellem av presidenten, når at presidenten, visepresidenten
og generalsekretæren faktisk kan velges fra hvilke medlems-
land det måtte være.

Artikkel III

"De respektive delegasjoner inntar sine plas-
ser i den europeiske kongress som representan-
ter for fullstendig likeberettigede og selv-
stendige stater.

Ved avgjørelser som gjør en avstemning nødven-
dig, har medlemmestemt i stemme tvær, alle
partene medlemmer er bundet av den avgjørelse
som framkommer ved et stemmeflertall. Ved stem-
melikhet gjør formannens stemme utslagst.

Bestemmelsene i denne artikkel innebærer en likeberettigelse
mellem medlemslandene som går adskillig lenger enn i Europa-
parlamentet og også i Forente Nasjoner. I den siste organi-
sasjon har visse stater - i motsatt til de øvrige med-
lemmer - ikke bare fast plass i Sikkerhetsrådet, men også
adgang til å mellepe veto mot avgjørelser av disse likte.
I den europeiske fellesdeltaking skulle alle lands stemmer
ideelt Quisling stemme vært helt likt, og stemmestem ville
ikke ha noen adgang til å merke å gjøre en avgjørelse tatt
av et flertall av mindre stater. Det er derfor ingen ten-
kkelig når Quisling skriver at dokumentet skulle bestå av
"fullstendig likeberettigede og selvstendige stater".

Artikkel III

"Som medlemmer av den europeiske kongress kon-
feranser de forskjellige regjeringer eller fi-
rekte med kongressen skal som med kongressens
sikkerhet, kongressens president og generalsek-
retær. Kongressens leder, kongressens leder-
bundspresidenten, kongressens president og
generalsekretær, utgjør selv hvilke spørsmål
de vil ta opp på samme åndete måte".

Denne artikkelen sikrer utvært av medlemslandene frihet til
å uttrykke som de ønsker innen kongressens rammer og under-
ordne adgangen til å delta. De mindre stater fikk kan
utvikle seg imellom for å fremme sine synspunkter og
l. s.

Artikkel IV

"Dette for den europeiske kongress skal være
sinn selvsent ikke kongressen selv bestemmer
nøe annet".

Ansvarlig av psykologiske grunner foreslås en tykk by - men ikke den tykke middelveidetal - som kongressens sete, men naturlig synes avgangen for kongressens flertall vil å flytte dette sete andre steder hen.

Artikkel VIII

"Den europeiske kongress fastsetter en forordningsorden, danner et centralutvalg til alment å løse det politiske arbeid, et organisasjonsutvalg til alment å løse det organisatoriske arbeid, andre utvalg som er nødvendige og danner et generalsekretariat til å ta seg av de løpende og utvandre oppgaver. I alle utvalg skal det som regel være minst fire stater representert herunder Tyskland. I alle utvalg har hvert medlem én stemme."

Ikke av psykologiske og praktiske grunner finner Quisling det riktig at Tyskland, som den forventet ledende stat, er representert i alle utvalg, men da det skal være ytterligere minst fire medlemmer i hvert utvalg og hver av dem kan én stemme, ville tyskernes også her være henviset til å være tilstede fra et antall andre stater.

Artikkel IX

"Den europeiske kongress utvikler ordlynt sine planer og i september og oktober danner den et råd som skal være ansvarlig for den nødvendige eller når minst en tredjedel av paktens medlemmer ønsker det.

Det er forbundsrepublikkens oppgave å sammenholde kongressen, å stå i spissen og utvikle dens forhandlinger."

Det viktigste ved denne artikkel er at den fastsetter og i høy grad begrenser forbundsrepublikkens, dvs. den tyske sakens, oppgaver i forbundsstatet. Man har fullmakt til å innkalle kongressen når man vil, men vil ikke kunne dennes og betydelig gjøres slike en statsrådning innfallelse, så den bund en tredjedel av statene kan innkalle og en slik innkalling.

Et forbundsrepublikken normalt innkaller kongressen og åpner og avslutter forhandlinger, er oppgaven av prestisjetungt karakter og av liten praktisk betydning.

Artikkel X

"For å sikre kontinuiteten i den europeiske kongress' arbeid og den stadige kontakt i saker av allsidig interesse, utnevner kongressens sekretariat i de tilfelle saker hvor en fast eller midlertidig stedfortreder vil kongress-

den. Disse representantene opptrer på vegne av
dele i kongerikene i disse statene i tiden mellom
krigene i Den europeiske kongressen.

En slett diplomatiske representasjon ved kongressens sete er
selvsagt nødvendig for at den enkelte stat skal kunne
delta i arbeidene med i hva som planlegges og behandles i pre-
siden.

Artikkel IV

"Den grunnleggende prinsipper for den europeiske
nyordning skal gjelde at hver europeisk stat
beholder en uavhengig selvstendighet i andre
anliggender. Når det gjelder økonomi, utenriks-
politikk og næringslivsoperasjon skal det dannes
en sentral kommisjon i samsvar med den oppgave
å koordinere de angjelende staters virksomhet
på disse områder.

Derfor skal en kommisjon vil å opplyse eller
andre de lover og forskrifter som skal er i
overensstemmelse med denne polit. Gjeldningen
av regional, utvikler innen den europeiske nyord-
ning, f.eks. mellom nordiske og germanske sta-
ter, skal ikke berørt av denne polit, men vil ikke
støtte på mot politens prinsipper.

I alle andre anliggender som de skal behandle
skal er berørt i denne polit eller blir i slut-
tet i henhold til denne politets bestemmelser,
gjelder i enhver stat sine selvstendige og spe-
sielle statsforhold og forvaltning, sine egen
konstitusjon og administrasjon og de egne innsam-
linger".

Det er i denne forbindelse som disse kommisjonens første ut-
valgte utvalgte, nemlig at de europeiske statene skal slutte
med å beholde hverandre og isteden samarbeide sin bestræbel-
ser for å sikre vårt kontinent mot enhver utvikling og så langt
det er en rasjonell og økonomisk utvikling av de europeiske
nasjonalitet og hele økonomiske forhold. Det er viktig å
være på at denne samarbeid ikke skal bli stå ved
illegale for en eller flere statsakter, men at man finne frem
til løsninger på basis av prinsippet av hva som vil bli en
svært. Det vil så at de små statene skulle skulle være lyngst.

I annet område skal man vilde sig for utviklingen av regional-
utvikler istedenfor politens grunn. Her har man åpenheten til
f.eks. av de kommisjon vilde de germanske folk, slik tyskerne
sikkert det, men samtidig skal Quisling tydelig at det også kan
være et spesielt nordisk samarbeid, dvs. mellom de skandi-
naviske stater og Danmark. Det var alltid viktig for Quisling

at den fortidsløsning durch die betreffende Regierung
 antwortlich sein werden", og uttrykt "Wir werden" kan jo
 tolkes på flere måter. Har man kjennet Quislings tenning,
 var man at han i sine vanvillig kunne tenke seg et europeisk
 allianse med Storbritannia - han hadde jo faktisk foreslått
 at også USA og de britiske dominions skulle utvides med i
 samarbeidet - egentlig bestirnet det samme som Atlanterhavs-
 paktens ("Wachland og Vi", 1930/1941, og "Stormordisk Trade-
 samband, 1938). Ellers mangler jo foruten Finland også ^{Spania} Spa-
 nia, Portugal og Island. Island ville Quisling også ha ønsket
 med etter krigenens slutt, skjønt de jo på det tidspunkt frem-
 del formelt var under Danmark. Det kan imidlertid tenkes at
 det er artikkel XI (om forandringer av paktens) som er tenkt
 brukt til å åpne adgang for nye partnere.

Fremmed Quisling har brukt "Hitlers Europa-Takt" i sine for-
 handlinger med tyskerne, og det årsvære i dag vanskelig å
 bringe på det punkt, hva imidlertid praktisk sett gjør helt
 klart, at hva Quisling gjaldt når det gjaldt den europeiske
 taktning, helst allierte under krigen, men ihvertfall etter
 krigen. Spørsmål.

Det vil nok berøres av mange at det var urealistisk å tro at
 et separat Tyskland noen gang ville gatte en ordning av den
 type som Quisling foreslo. Vil det er å si at heller ikke
 Quisling eller andre NS-folk som støttet med slike ting, trod-
 de det ville være langt å på det igjennom. Vil det kjente man
 der galle både Hitlers pengemange utvandrere og også Hit-
 lers utvandringspolitikk utvandringspolitikk. Hva det likevel ga hjelp, var at mange fremtredende tyskere
 tenkte som vi - de ville ha til Europa av frit, likeberetti-
 gte nasjoner. Ikke minst gikk Hitler-Jugend-ledere alltid
 som det prinsipp. De var allerede på raskt nær og inn i
 ledning politikkene både i parti og stat, og det var virkelig
 nok å tro at de stadig ville. På nær å si.

Et hva vår tenning hadde vi da heller ikke noe annet å
 gjøre enn uopphørlig og overalt hvor det var mulig å hevde
 likeberetthets og selvstendighets prinsipper. Det anså
 vi som vår primære oppgave i den historiske situasjonen som fo-
 rmal. Om utvallet av krigen hadde blitt et annet - og den nu-